

RECOMANDAREA BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 4 aprilie 2017****privind specificațiile comune pentru exercitarea anumitor opțiuni și marje de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii de către autoritățile naționale competente în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative****(BCE/2017/10)****(2017/C 120/02)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (5) litera (c),

întrucât:

- (1) Banca Centrală Europeană (BCE) este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a Mecanismului unic de supraveghere (MUS). Aceasta monitorizează funcționarea sistemului cu scopul de a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere și consecvența rezultatelor activităților de supraveghere în cadrul statelor membre participante.
- (2) BCE trebuie să asigure aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale pentru instituțiile de credit din statele membre participante, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ⁽²⁾.
- (3) Ca autoritate competentă în acest sens în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în legătură cu instituțiile de credit care sunt clasificate ca semnificative, BCE a exercitat o serie de opțiuni și marje de apreciere, care sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene (BCE/2016/4) ⁽³⁾. În plus, în ghidul său din noiembrie 2016 cu privire la opțiunile și marjele de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (denumit în continuare „Ghidul BCE”), BCE stabilește un set comun de specificații pentru exercitarea, de la caz la caz, a unor alte opțiuni specifice, după evaluarea individuală a cererilor formulate de instituțiile de credit care sunt clasificate ca semnificative în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, precum și în temeiul părții IV și al articolului 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014.
- (4) În vederea promovării unei abordări comune în materie de supraveghere din partea autorităților naționale competente (ANC) atunci când acestea evaluează exercitarea individuală a opțiunilor și marjelor de apreciere, BCE poate adopta, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, o recomandare privind specificațiile care trebuie aplicate în cazul evaluării cererilor formulate de instituțiile mai puțin semnificative.
- (5) Un set comun de specificații pentru exercitarea individuală a opțiunilor și marjelor de apreciere este necesar, pe de o parte, în vederea promovării consecvenței, a eficacității și a transparenței în supravegherea instituțiilor mai puțin semnificative din cadrul MUS și, pe de altă parte, dacă este cazul, în vederea stimulării aplicării unui tratament egal instituțiilor semnificative și instituțiilor mai puțin semnificative, precum și a unor condiții de concurență echitabile pentru toate instituțiile de credit din statele membre participante. Totodată, este necesar să se ia în considerare principiul proporționalității și așteptările legitime ale instituțiilor de credit supravegheate.
- (6) În acest scop, BCE a identificat anumite opțiuni și marje de apreciere, dintre cele incluse în Ghidul BCE, care ar fi adecvat să se exercite într-un mod identic în legătură cu instituțiile semnificative și cu instituțiile mai puțin semnificative. BCE a identificat și alte opțiuni și marje de apreciere, printre care se află două opțiuni și marje de apreciere de natură generală, prevăzute la articolul 380 și la articolul 420 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru a căror exercitare recomandă o abordare specifică în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative.
- (7) În ceea ce privește opțiunile și marjele de apreciere legate de supravegherea consolidată și de derogările de la cerințele prudențiale, ANC ar trebui să fie încurajate, conform recomandărilor cuprinse în secțiunea II capitolul 1 din Ghidul BCE, să adopte o abordare prudentă în momentul în care acordă aceste derogări pe bază individuală. În ceea ce privește derogările de la cerințele de lichiditate la nivel transfrontalier, BCE recomandă o abordare specifică în cazul instituțiilor mai puțin semnificative, având în vedere că nu toate specificațiile pentru evaluarea cererilor cuprinse în Ghidul BCE sunt relevante pentru aceste instituții.

⁽¹⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/7) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene din 14 martie 2016 privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii (BCE/2016/4) (JO L 78, 24.3.2016, p. 60).

- (8) În cadrul MUS ar trebui să existe o abordare consecventă și prudentă în ceea ce privește opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu fondurile proprii și cerințele de capital, astfel cum sunt prevăzute în secțiunea II capitolele 2 și 3 din Ghidul BCE, dat fiind că aceste decizii în materie de supraveghere au un impact asupra cuantumului fondurilor proprii disponibile și asupra calității acestora. Aceeași cerință se aplică în cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 sau în cazul intereselor minoritare care, în anumite condiții, pot fi incluse în fondurile proprii eligibile. În plus, în vederea asigurării unor condiții echitabile de concurență, abordarea standardizată, abordarea bazată pe modele interne de rating, metoda modelului intern și abordarea bazată pe modele interne pentru calculul cerințelor privind fondurile proprii ar trebui să se aplice în mod consecvent tuturor instituțiilor de credit din cadrul MUS. Tot în acest scop, evaluarea conformității cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ pentru a permite aplicarea unei ponderi de risc de 0 % pentru calculul cerințelor de fonduri proprii în cazul expunerilor intragrup ar trebui să se bazeze pe un set comun de specificații. Cu toate acestea, BCE a identificat anumite opțiuni și marje de apreciere legate de fondurile proprii și cerințele de capital pentru care este necesar să se aplice o abordare specifică în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative.
- (9) Pentru atingerea consecvenței în materie de supraveghere, în cazul opțiunilor și al marjelor de apreciere privind instituțiile care au intrat într-un sistem instituțional de protecție, se recomandă utilizarea unui set comun de specificații în vederea evaluării cererilor pentru derogări prudențiale, astfel cum se prevede în secțiunea II capitolul 4 din Ghidul BCE, întrucât sistemele instituționale de protecție includ în mod obișnuit atât instituții semnificative, cât și instituții mai puțin semnificative. Cu toate acestea, în ceea ce privește deținerile în instituții care intră sub incidența sistemelor instituționale de protecție prevăzute la articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în vederea reducerii cât mai mult posibil a sarcinii administrative asupra instituțiilor mai puțin semnificative, se recomandă ca în cazul acestor instituții să se adopte o abordare specifică.
- (10) În ceea ce privește conformitatea cu cerințele referitoare la expunerile mari, abordarea prevăzută în secțiunea II capitolul 5 din Ghidul BCE în legătură cu instituțiile semnificative ar trebui adoptată și în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative, pentru a promova tratamentul prudent al expunerilor mari în cazul tuturor instituțiilor de credit din cadrul MUS, astfel încât riscurile de concentrare să fie gestionate și limitate în mod adecvat.
- (11) BCE recomandă o abordare consecventă și prudentă în legătură cu opțiunile și marjele de apreciere legate de cerințele de lichiditate, astfel cum se prevede în secțiunea II capitolul 6 din Ghidul BCE, de exemplu, prin precizarea tratamentului intrărilor și ieșirilor specifice, întrucât aceste opțiuni și marje de apreciere au un impact asupra calculării cerințelor privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate. În ceea ce privește ratele de ieșire pentru produse extrabilanțiere aferente finanțării comerțului, ANC pot aplica o rată de ieșire mai mică de 5 %, dacă rata de ieșire aplicabilă a fost calibrată pe baza unor date statistice.
- (12) În ceea ce privește exercitarea derogărilor pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central menționate la articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾, se recomandă ca, pentru a obține condiții echitabile de concurență, să se adopte în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative abordarea prevăzută în secțiunea II capitolul 8 din Ghidul BCE.
- (13) În ceea ce privește opțiunile și marjele de apreciere legate de principiile de guvernanță și de supravegherea prudențială, se recomandă abordarea prudentă și consecventă menționată în secțiunea II capitolul 11 din Ghidul BCE, pentru a se asigura că toate instituțiile de credit sunt supuse unor cerințe adecvate în materie de guvernanță. Cu toate acestea, având în vedere principiul proporționalității, se consideră a fi adecvată o abordare specifică în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative în ceea ce privește unificarea comitetului de risc cu comitetul de audit.
- (14) În plus, întrucât este necesar să se asigure o bună cooperare în cadrul MUS, prezenta recomandare include opțiuni și marje de apreciere în legătură cu cooperarea dintre autorități.
- (15) În ceea ce privește acordurile bilaterale cu privire la supravegherea instituțiilor de credit din statele membre neparticipante în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, este necesar să se adopte o abordare specifică în cazul instituțiilor mai puțin semnificative, întrucât această opțiune este prevăzută pentru autoritatea competentă care este responsabilă cu autorizările. În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE deține, în cadrul MUS, competența exclusivă de a autoriza instituțiile de credit și de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit și, prin urmare, trebuie implicată în instituirea de acorduri bilaterale cu privire la supravegherea instituțiilor de credit din statele membre neparticipante,

(1) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(2) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII GENERALE

I.

1. **Obiect și domeniu de aplicare**

Prezenta recomandare stabilește principiile pentru exercitarea de către ANC a anumitor opțiuni și marje de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative.

2. **Definiții**

În sensul prezentei recomandări, se aplică definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17), în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽¹⁾.

PARTEA A DOUA

OPȚIUNI ȘI MARJE DE APRECIERE ÎN LEGĂTURĂ CU CARE SE RECOMANDĂ O ABORDARE SPECIFICĂ PENTRU INSTITUȚIILE MAI PUȚIN SEMNIFICATIVE

II.

Derogări de la cerințele prudențiale

1. **Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogări de la cerințele de lichiditate la nivel transfrontalier**

În momentul în care examinează cererile pentru acordarea de derogări de la cerințele de lichiditate la nivel transfrontalier, ANC ar trebui să evalueze conformitatea cu toate condițiile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, aplicând specificațiile de evaluare prevăzute în secțiunea II capitolul 1 punctul 4 din Ghidul BCE, cu excepția specificațiilor pentru articolul 8 alineatul (3) litera (b).

III.

Cerințe de capital

1. **Articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: expuneri sub formă de obligațiuni garantate**

În ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate, o ANC ar trebui să se coordoneze cu BCE pentru evaluarea eventualelor probleme semnificative de concentrare în statul membru participant vizat, înainte de a decide dacă să deroge parțial de la aplicarea articolului 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să permită nivelul 2 de calitate a creditului pentru totalitatea expunerilor reprezentând maxim 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente.

2. **Articolul 311 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: tratamentul expunerilor față de contrapărțile centrale**

2.1. O ANC ar trebui să permită unei instituții de credit să aplice tratamentul prevăzut la articolul 310 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 expunerilor sale din tranzacții și contribuțiilor sale la fondul de garantare al unei contrapărți centrale, dacă respectiva contraparte centrală a notificat instituția de credit că a încetat să mai calculeze K_{CCP} (capitalul ipotetic), în conformitate cu prevederile articolului 311 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

2.2. În sensul punctului 2.1, atunci când evaluează validitatea motivelor pentru care contraparta centrală a încetat să mai calculeze K_{CCP} (capitalul ipotetic), ANC ar trebui să aplice concluziile la care a ajuns BCE cu privire la aceeași contraparte centrală în cadrul verificării motivelor.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

3. **Articolul 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogare în cazul apariției unei disfuncționalități generale**

- 3.1. În cazul apariției unei disfuncționalități generale în sensul articolului 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, confirmată printr-o declarație publică a BCE, și până în momentul în care BCE declară public că situația prevăzută în această declarație este remediată, BCE ar trebui să evalueze această disfuncționalitate, iar ANC ar trebui să aplice concluziile evaluării BCE și să se prevaleze de opțiunea prevăzută la articolul 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest caz:
- (a) nu ar trebui să se solicite instituțiilor de credit să respecte cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolele 378 și 379 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
 - (b) incapacitatea unei contrapărți de a deconta o tranzacție nu ar trebui să fie considerată nerambursare pentru scopurile riscului de credit.
- 3.2. În cazul în care o ANC intenționează să prezinte o declarație publică în care să confirme producerea unei disfuncționalități generale în sensul articolului 380 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, aceasta ar trebui să se coordoneze în acest sens cu BCE înainte de publicarea unei astfel de declarații.

IV.

Sisteme instituționale de protecție

1. **Articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: deducerea deținerilor în instituții care se încadrează în sisteme instituționale de protecție**

- 1.1. În cazul în care se formulează cereri prin care se solicită aprobarea de a nu deduce deținerile de instrumente de fonduri proprii, ANC ar trebui să utilizeze specificațiile prevăzute în secțiunea II capitolul 4 punctul 4 din Ghidul BCE pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- 1.2. O ANC poate permite unui sistem instituțional de protecție să prezinte cererea de acordare a aprobării menționată la articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în numele tuturor instituțiilor mai puțin semnificative care sunt membre ale sistemului respectiv. În acest caz, ANC poate emite o decizie de acordare a aprobării în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care este aplicabilă tuturor instituțiilor mai puțin semnificative enumerate în cerere.

V.

Lichiditate

1. **Articolul 420 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: ieșiri de lichidități**

- 1.1. În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2016/445, ANC ar trebui să stabilească, pentru a fi utilizată de către instituțiile de credit atunci când acestea evaluează ieșirile de lichidități, o rată de ieșire a lichidităților de 5 % pentru elementele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului, astfel cum se menționează la articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în anexa I la acest regulament. O ANC ar trebui să solicite instituțiilor de credit să îi raporteze ieșirile corespunzătoare în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.
- 1.2. Prin derogare de la punctul 1.1, o ANC poate stabili o rată de ieșire mai mică de 5 % pe baza datelor statistice pentru instituțiile mai puțin semnificative cu sediul în statul membru în cauză.

VI.

Supraveghere prudențială

1. **Articolul 76 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE: unificarea comitetului de risc cu comitetul de audit**

- 1.1. În ceea ce privește instituțiile mai puțin semnificative (inclusiv instituțiile de credit care sunt filiale ale grupului) care nu sunt considerate semnificative în sensul articolului 76 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE, ANC ar trebui să exercite opțiunea de a permite unificarea comitetelor de risc și de audit.
- 1.2. ANC ar trebui să realizeze evaluarea caracterului semnificativ în sensul articolului 76 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE din punctul de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, al întinderii și al complexității activităților instituției de credit, în conformitate cu specificațiile de evaluare stabilite în secțiunea II capitolul 11 punctul 3 din Ghidul BCE.
- 1.3. În cazul în care legislația națională de transpunere a Directivei 2013/36/UE prevede deja criterii, altele decât specificațiile stabilite în secțiunea II capitolul 11 punctul 3 din Ghidul BCE, ANC ar trebui să aplice criteriile prevăzute în legislația națională.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).

2. Articolul 115 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE: acord bilateral cu privire la supravegherea instituțiilor de credit din statele membre neparticipante

2.1. Având în vedere competența BCE cu privire la autorizarea inițială a instituțiilor de credit în cadrul MUS și competența ANC cu privire la supravegherea prudențială a instituțiilor mai puțin semnificative, ANC ar trebui să notifice BCE intenția de a-și delega responsabilitatea de supraveghere directă a instituțiilor mai puțin semnificative autorității competente care a autorizat și care supraveghează întreprinderea-mamă a instituției mai puțin semnificative sau de a a-și asuma responsabilitatea de supraveghere a instituției de credit care este filială autorizată în alt stat membru. BCE, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu autorizarea instituțiilor de credit, va coopera, împreună cu ANC relevantă, în vederea încheierii unui acord bilateral pentru delegarea sau asumarea responsabilităților de supraveghere în numele ANC responsabile cu supravegherea continuă a întreprinderii-mamă sau a filialei din statele membre participante.

2.2. Punctul 2.1. se aplică în următoarele situații:

- (a) o ANC are în vedere să își delege responsabilitatea de supraveghere directă a unei instituții mai puțin semnificative către ANC care a autorizat și care supraveghează întreprinderea-mamă; și
- (b) o ANC intenționează sau i s-a solicitat, în calitate de autoritate de supraveghere directă a unei întreprinderi-mamă care este o instituție de credit, să își asume responsabilitatea pentru supravegherea unei instituții de credit care este filială autorizată în alt stat membru.

PARTEA A TREIA

OPȚIUNILE ȘI MARJELE DE APRECIERE EXERCITATE DE LA CAZ LA CAZ ÎN LEGĂTURĂ CU CARE AR TREBUI SĂ SE ADOPTÉ O ABORDARE COMUNĂ ÎN CAZUL TUTUROR INSTITUȚIILOR DE CREDIT

VII.

Opțiunile și marjele de apreciere care trebuie exercitate de la caz la caz în legătură cu care ar trebui să se adopte o abordare comună în cazul instituțiilor semnificative și al instituțiilor mai puțin semnificative se stabilesc în anexă. ANC ar trebui să exercite aceste opțiuni și marje de apreciere în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative în conformitate cu tabelul de referință inclus în anexă.

PARTEA A PATRA

DISPOZIȚIE FINALĂ

VIII.

Dispoziție finală

Prezenta recomandare se adresează ANC ale statelor membre participante.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 4 aprilie 2017.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

ANEXĂ

Temeiul juridic al opțiunii și/sau al marjei de apreciere	Abordare recomandată: consecvență cu politica privind opțiunile și marjele de apreciere pentru instituțiile semnificative
---	---

Supraveghere consolidată și derogări de la cerințele prudențiale

Articolul 7 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogări de la cerințele de capital	Secțiunea II capitolul 1 punctul 3 din Ghidul BCE
Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogări de la cerințele de lichiditate	Secțiunea II capitolul 1 punctul 4 din Ghidul BCE
Articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: metodă individuală de consolidare	Secțiunea II capitolul 1 punctul 5 din Ghidul BCE
Articolul 10 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogări pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unei case centrale	Secțiunea II capitolul 1 punctul 6 din Ghidul BCE
Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: evaluarea activelor și a elementelor extrabilanțiere – utilizarea Standardelor internaționale de raportare financiară în scopuri prudențiale	Secțiunea II capitolul 1 punctul 8 din Ghidul BCE

Fonduri proprii

Articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: deducerea deținerilor în societățile de asigurare	Secțiunea II capitolul 2 punctul 4 din Ghidul BCE
Articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: deducerea deținerilor în entități din sectorul financiar	Secțiunea II capitolul 2 punctul 5 din Ghidul BCE
Articolul 78 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: reducerea fondurilor proprii – cerința privind marja excedentului de capital	Secțiunea II capitolul 2 punctul 6 din Ghidul BCE
Articolul 78 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: reducerea fondurilor proprii – societăți mutuale, instituții de economii și organizații cooperatiste de credit	Secțiunea II capitolul 2 punctul 7 din Ghidul BCE
Articolul 83 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogare pentru instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentare și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 emise de o entitate cu scop special	Secțiunea II capitolul 2 punctul 9 din Ghidul BCE
Articolul 84 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: interese minoritare incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate	Secțiunea II capitolul 2 punctul 10 din Ghidul BCE

Cerințe de capital

Articolul 113 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor – expuneri intragrup	Secțiunea II capitolul 3 punctul 3 din Ghidul BCE
Articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: scadența expunerilor	Secțiunea II capitolul 3 punctul 5 din Ghidul BCE

Temeiul juridic al opțiunii și/sau al marjei de apreciere	Abordare recomandată: consecvență cu politica privind opțiunile și marjele de apreciere pentru instituțiile semnificative
Articolul 225 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: aplicarea propriei estimări a ajustărilor de volatilitate	Secțiunea II capitolul 3 punctul 7 din Ghidul BCE
Articolul 243 alineatul (2) și articolul 244 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: transferul unui nivel semnificativ al riscului	Secțiunea II capitolul 3 punctul 8 din Ghidul BCE
Articolul 283 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: aplicarea metodei modelului intern	Secțiunea II capitolul 3 punctul 9 din Ghidul BCE
Articolul 284 alineatele (4) și (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: calculul valorii expunerii la riscul de credit al contrapărții	Secțiunea II capitolul 3 punctul 10 din Ghidul BCE
Articolul 311 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: riscul de piață (expunerile față de contrapărțile centrale)	Secțiunea II capitolul 3 punctul 11 din Ghidul BCE
Articolul 366 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: calculul nivelului valorii la risc	Secțiunea II capitolul 3 punctul 12 din Ghidul BCE

Sisteme instituționale de protecție

Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: derogare de la cerințele de lichiditate pentru membrii sistemelor instituționale de protecție	Secțiunea II capitolul 4 punctul 3 din Ghidul BCE
---	---

Expuneri mari

Articolul 396 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: respectarea cerințelor privind expunerile mari	Secțiunea II capitolul 5 punctul 3 din Ghidul BCE
--	---

Lichiditate

Articolul 422 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: ieșiri de lichidități în cadrul grupului	Secțiunea II capitolul 6 punctul 11 din Ghidul BCE
Articolul 425 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 34 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: intrări de lichidități în cadrul grupului	Secțiunea II capitolul 6 punctul 15 din Ghidul BCE
Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: diversificarea activelor lichide deținute	Secțiunea II capitolul 6 punctul 5 din Ghidul BCE
Articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: administrarea activelor lichide	Secțiunea II capitolul 6 punctul 6 din Ghidul BCE
Articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: necorelarea structurii pe monede	Secțiunea II capitolul 6 punctul 4 din Ghidul BCE
Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: marje de ajustare pentru obligațiunile garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate	Secțiunea II capitolul 6 punctul 7 din Ghidul BCE

Temeiul juridic al opțiunii și/sau al marjei de apreciere	Abordare recomandată: consecvență cu politica privind opțiunile și marjele de apreciere pentru instituțiile semnificative
Articolul 24 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: indice de înmulțire a depozitelor retail acoperite de o schemă de garantare a depozitelor	Secțiunea II capitolul 6 punctul 8 din Ghidul BCE
Articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: rate de ieșire mai ridicate	Secțiunea II capitolul 6 punctul 9 din Ghidul BCE
Articolul 26 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: ieșiri cu intrări interdependente	Secțiunea II capitolul 6 punctul 10 din Ghidul BCE
Articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: ieșiri suplimentare ale garanțiilor reale determinate de evenimente declanșatoare de tipul scăderii ratingului	Secțiunea II capitolul 6 punctul 12 din Ghidul BCE
Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: plafon aplicabil intrărilor	Secțiunea II capitolul 6 punctul 13 din Ghidul BCE
Articolul 33 alineatele (3), (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61: instituții de credit specializate	Secțiunea II capitolul 6 punctul 14 din Ghidul BCE

Efectul de levier

Articolul 429 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: excluderea expunerilor intragrup de la calcularea indicatorului efectului de levier	Secțiunea II capitolul 7 punctul 3 din Ghidul BCE
---	---

Cerințe generale privind accesul la activitatea instituțiilor de credit

Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE: derogare pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central	Secțiunea II capitolul 9 punctul 1 din Ghidul BCE
---	---

Principii de guvernare și supraveghere prudentială

Articolul 88 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE: combinarea funcțiilor de președinte și director executiv	Secțiunea II capitolul 11 punctul 4 din Ghidul BCE
Articolul 91 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE: funcție neexecutivă suplimentară	Secțiunea II capitolul 11 punctul 5 din Ghidul BCE
Articolul 108 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE: procesul de evaluare a adecvării capitalului intern pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent la un organism central	Secțiunea II capitolul 11 punctul 7 din Ghidul BCE
Articolul 111 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE: supravegherea societăților financiare holding sau a societăților financiare holding mixte cu o parte a grupului în state membre neparticipante	Secțiunea II capitolul 11 punctul 8 din Ghidul BCE
Articolele 117 și 118 din Directiva 2013/36/UE: obligații de cooperare	Secțiunea II capitolul 11 punctul 10 din Ghidul BCE
Articolul 142 din Directiva 2013/36/UE: planuri de conservare a capitalului	Secțiunea II capitolul 11 punctul 13 din Ghidul BCE